

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

29 ומן לוקדם ידע אנון ורשם הגון כדמותא דצורתא
 30 דברה דהו נהוא בוכר-א דאחא סניאא : 31 ומן לוקדם
 32 דין דקדם רשם להוין קרא ולאילין דקרא להוין דק
 33 ולאילין דזדק להוין שבח : 34 מנא הכיל נאמר על הלין
 35 אן אלהא חלפין מנו דלוקבולן : 36 ואן על בררה לא
 37 חס אלא חלף כלן אשלמה איכנא לא כל מדם עמה
 38 נתל לן : 39 מנו נקבול על נביא דאלהא אלהא
 40 מרקן : 41 מנו מהיב משיחא מירא וקם ואיתוהו על
 42 מבינא דאלהא ובעא חלפין : 43 מנו נפרשני מן חובה
 44 דמשיחא אוליצנא או חבושא או רדופיא או כפנא או
 45 ערטליותא או קינדונס או סיפא : 46 איך דכתיב
 47 דמטלתך כליוס מיתנין ואתחשבן איך אמרא לנסכתא :
 48 אלא אלא כלהוין כלהוין זכיין ביר מן דאחבן : 49 מפס
 50 אנא ניר דלא מותא ולא חיא ולא מלאכא ולא שולטנא
 51 ולא חיולא ולא דקימן ולא דעתידין : 52 ולא רוכא
 53 ולא עומקא ואף לא כריחא אחרתא שכחי תפרשני
 54 מן חובה דאלהא דבמרן ישוע משיחא :

caput
 קפלאון ט

29 οτι ομοιοτητες αυτων και ομοιοτητες των υμων αυτων, εις τα ομοια αυτων ομοιοτητες ομοιοτητες
 30 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 31 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 32 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 33 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 34 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 35 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 36 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 37 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 38 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 39 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 40 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 41 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 42 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 43 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 44 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 45 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 46 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 47 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 48 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 49 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 50 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 51 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 52 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 53 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες
 54 ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες ομοιοτητες

29 Nam quos præsciuit, & prædestinauit cõformes fieri imaginis Filij sui : vt sit ipse primogenit' i multis fratrib. 30 Quos autem prædestinauit, hos & vocauit : & quos vocauit, hos & iustificauit: quos autem iustificauit, illos & glorificauit. 31 Quid ergo dicem' ad hec? Si De' p nobis, q's cõtra nos? 32 Qui etiam proprio Filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit? 33 Quis accusabit aduersus electos Dei? De' q iustificat. 34 Quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, imo qui & resurrexit, qui est ad dexterã Dei, qui etiam interpellat pro nobis. 35 Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est, 36 Quia propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oves occisionis.) 37 Sed in his omnib' speramus, ppter eũ qui dilexit nos. 38 Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, 39 Neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro. C. A. P. IX.

Kap. 9.

1 VERITATEM dico in Christo Iesu, non meior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto,

2 Quoniam tristitia mihi magna est, & cōtinuus dolor cordi meo.

3 Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem,

4 Qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legissatio, & obsequium, & promissa:

5 Quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. Amen.

6 Non autem quodd exiderit verbum Dei. Non enim omnes qui est circumcisio sunt Israel, ij sunt Israelitæ:

7 Neque qui semen sunt Abraham, omnes filij: sed in Isaac vocabitur tibi semen:

8 Id est, non qui filij carnis, ij filij Dei: sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine.

9 Promissionis enim verbum hoc est, Secundum hoc tempus veniam, & erit Saræ filius.

10 Non solum autem illa, sed & Rebecca ex vno concubitu habens Isaac patris nostri.

& mens mea sum mentiens neque per Christum sum dicens Veritas magna misit est quod ægritudo Sanctitatis per Spiritum sanctum

ut ego enim essem orans cessat non corde meo qui ex carne & sanguine

in carne & patribus meis fratribus meis pro Christo à esse filiorum positio est quorum Israel filij qui sunt

et promissiones et ministerium et Lex et gratia et gloria

qui est in carne Christus apparuit ex quibus et patribus

amen seculorum in seculo & benedictiones laudes cui sunt omnes qui super Deum

Zacharie Annuntiatione

et non enim neque Dei sermo excisus profusus enim est

ex quia non et etiam Israel sunt Israel filij qui sunt

quod in Isaac dictum est quoniam filij omnes Abraham sunt

carnis filij non autem hoc est semen tibi

reputatur promissionis filij sed Dei filij

quia in tempore hic sermo est enim promissionis

tantum hoc neque Saræ filius & erit

illi fuisset Isaac patre nostro vno cum cum Rebecca etiam

NOVI
TESTA
MENTUM
A.
IV.

1 Αληθῆα λέγω ἐν Χριστῷ, ὃ ψῶ δομαί, συμμαρπύσας μοι τῆς σωτηρίας μου ἐν πνεύμα ἁγίῳ
2 ὅτι λέγω μοι ὅτι μεγάλη, καὶ ἀδόξα, λεηστὸς ὁ δεινὸν τῆ καρδία μου 3 ὅτι ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἵνα ἴσθαι
ἐξ ὁμοῦ τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀδελφῶν μου, ὅτι συγγενὸν μου καὶ ἀδελφόν μου 4 οἱ ποῖ ἐστὶν Ἰσραηλῖται, οἱ ποῖ
σα, ἡ δόξα, καὶ αἱ ἐπιτηδεύσεις, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι 5 αἱ ὁποῖαι ἐπιδοθήσονται
αὐτῷ ὁ Χριστῷ, τῷ καὶ ἀδελφῷ μου ὅτι πάντων θεῶν βλαστημῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. 6 ἔχοντες ὁμοῦ τὸν πατέρα
καὶ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐκ τοῦ πατρὸς οἱ ὄντες Ἰσραηλῖται, ὅτι Ἰσραηλῖται. 7 ὡς ἴσθαι ὅτι ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ Ἰσραήλ
ἐγενήθη Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραήλ οἱ ἀδελφοί μου. 8 ὡς ἴσθαι, ὅτι τὰ τέκνα τῆς σαρῆ, ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ ἐγενήθησαν ὡς ἀδελφοί
ἐπαγγελίας λογίζονται εἰς ἀπέρματα. 9 ἐπαγγελίας τὸν ὁ λόγον ἐστὶν, καὶ ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἑστέον ὁμοῦ τοῦ πατρὸς
Σάρρα ἡ ἑτέρα. 10 ὅτι μόνον δὲ, ἀπὸ καὶ Ρεβέκκα ἐγένετο Ἰσαὰκ τὸν πατέρα μου.

malum aut bonum fecissent nec filij geniti essent non donec
 עד לא נתילדון בניה ולא נסערוך סבתא או בשתא II
 per opera non permaneret ut ipsa Dei electio eius cognita fuit antè
 קדמת אתידעת נביתיה דאלהא דהי תקומה לא בעבדא
 erit quod senior enim dictum est qui vocavit eius per manus sed
 אלא ביד מן דקרנה: 12 אתאמר ניר דקשישא נהוא
 & Esau dilexi quia Jacob scriptum est sicut minori servus
 עבדא לזועורא: 13 איך דכתוב דלועקוב רחמת ולעיסו
 Deum apud est iniquitas nunquid dicemus igitur quid odi
 סנית: 14 מנא הכיל נאמר דלמא עולא אית לות אלהא
 miserus fuero quem super miserebor dixit Moysi etiam ecce propitiuss
 חס: 15 הא אף למושא אמר ארחם על אינא דמרחם
 qui vellet eius per manum ergo non fuero cui gratiosus in eum & gratiosus ero
 אנא ואהון לאינא דרחמן אנא: 16 לא הכיל באידימן דעבא
 sit miserentis Dei per manum sed qui currat ei per manum neque
 ולא באידימן דרהט אלא באידי אלהא מרחמנא: 17 אמר
 in te ut ostendā excitavi te quia ad hoc ipsum Pharaoni in Scriptura enim
 ניר בכתבא דפרעון דלה להרא אקיסתך דאחוא בך
 què vult eū super itaque vniuersa in terra nomē meū & ut p̄diceret potētia meā
 הילי ודנתכרו שמי בארעא כלה: 18 מדין על מן דעבא
 de dices & iam indurat quem vult eum & super miserebor ipse
 הו מרחם ועל מן דעבא מקשא: 19 וכבר האמר דעל
 tu voluntatem eius contra qui stet enim quis est cōqueritur quo
 מנא רשא מנו ניר דנקום לוקבל צבניה: 20 אנת
 es dñs Deo qui responsum hominis fili d es quis igitur
 הכיל מן אנת או בר נשא דפתנמא לאלהא יהב אנת
 ita propter quid qui ipsum effinxit ei figmentum dicit nonne
 דלמא אמרא נבילתמא למן דנבלה דלמנא הכנא
 ex ut ex eadem lutum factum in figulus habet potestatem nō an me effinxisti
 נבלתני: 21 או לא שליט פחרא על טינרה דמנה מן
 ad ignominia & vnum ad honorē vnum vasa faciat massa
 נבילתא נעבד מאנא חר לאיקרא וחד ליצערא:
 peregrinorum lectio
 קרינא דאכסניא

11. Cum enim nondum nat
 fuissent, aut aliquid boni e-
 gissent aut mali, vt secundū
 electionem propositum Dei
 maneret:
 12. Non ex operibus, sed ex
 vocante dictum est ei, Quia
 maior seruiet minori.
 13. Sicut scriptum est, Iacob
 dilexi, Esau autē odio habui.
 14. Quid ergo dicemus? nū-
 quid iniquitas apud Deum?
 Absit.
 15. Moysi enim dicit, Misere-
 rebor cui miserus sum: &
 misericordiam præstabo cui
 miserebor.
 16. Igitur non volentis, ne-
 que currentis, sed miserentis
 est Dei.
 17. Dicit enim Scriptura
 Pharaoni, Quia in hoc ip-
 sum excitavi te, vt ostēdam
 in te virtutem meam: & vt a-
 nuntietur nomen meum in
 vniuersa terra.
 18. Ergo cuius vult misere-
 tur: & quem vult indurat.
 19. Dices itaque mihi, Quid
 adhuc queritur? voluntati
 enim eius quis resistit?
 20. O homo, tu quis es qui
 respondeas Deo? Nunquid
 dicit figmentum ei qui se fin-
 xit, Quid me fecisti sicut
 21. An non habet potestatem
 figulus luti, ex eadem massa
 facere aliud quidē vas in ho-
 norem, aliud verò in contu-
 meliam?

H μάλιστα ὅτε ἐπινοήσῃ τὸν θεὸν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 11 ὅτε οὐκ ἔστιν ἔτι καὶ τὸ καλῶς εἰρηνοῦν, ὅτε οὐκ ἔστιν ἔτι καὶ τὸ καλῶς εἰρηνοῦν. 12 καὶ ὁ θεὸς ἔλεξε τὸν Ἰακώβ, ὅτι ἐστὶν ὁ θεὸς ἡμῶν. 13 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 14 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 15 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 16 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 17 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 18 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 19 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 20 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου. 21 ὡς ἔστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου.

21 Quodd si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa irae aptata in interitum.
 23 Ut ostenderet diuitias gloriae suae in vasa misericordiae, quae preparauit in gloria:

24 Quos & vocauit nos, non solum ex Iudaeis, sed etiam ex Gentibus, sicut in Osee dicit:

25 Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam.

26 Et erit, in loco vbi dictum est eis, Non plebs mea vos: ibi vocabuntur filij Dei viui.

27 Isaias autem clamat pro Israel, Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquiae saluz sicut.

28 Verbum enim consummans, & abbrevians in equitate: quia verbum breniatu faciet Dominus super terram.

29 Et sicut praedixit Isaias, Nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis semen, sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomortha similes fuissetus.

30 Quid ergo dicemus? Quodd Genes quae non seclabantur iustitiam, apprehenderunt iustitiam, iustitiam autem quae ex fide est:

potentia sua & nota faceret iram suam vt ostenderet Deus voluit
 iram vasa aduersus iram suae longanimitatis in multitudine
 misericordiae vasa in miserationes suas & effudit ad perditionem

23 וְאֵשְׁפַע רַחֲמוֹהֵי עַל מֵאֵנָה דְרַחֲמָא
 vocati nos qui sumus ad gloriam Deo sunt quae

24 דְּאֵיתִין חֲנֻן קְרִיָא
 sicut Gentibus ex etiam sed Iudaeis ex tandem facti

25 אֵיכְנָא
 populum populum me fuerunt qui non eos quia vocabo dicit in Osee

26 נְהוּא נִיר
 filij vocabuntur illic populum me non erant vocati vbi in

27 אֲשֶׁעֵא דִין אֲבָרוּ עַל בְּנֵי יִסְרָאֵל
 quia si Israel filijs de praedicat verbum Isaias

28 מֵלֵתָא נָרַם וּפְסָק וְנַעֲבֹדִיה מְרִיָא
 reliquiae quae in mari arena sicut Israel filiorum numerus

29 אֵיכְנָא
 super Dominus & faciet eum & praedit deiecit sermonem

30 אֵיכְנָא
 quia nisi Isaias ipse dixit quod prius id & sicut

31 אֵיכְנָא
 fuissetus Sodoma vt superstitem nobis reliquisset exercitum

32 אֵיכְנָא
 fuissetus similes & Gomor

33 אֵיכְנָא
 & apostolis & de Prophetis in templum Domini nisi de

34 אֵיכְנָא
 post erant currentes quae non quod Genes dicemus igitur

35 אֵיכְנָא
 fide quae ex eam autem iustitiam iustitiam affectate sunt

36 אֵיכְנָא
 iustitiam autem quae ex fide est

NOVI
 TESTA
 MENTIS
 A
 IV.

22 εἰ δὲ θέλω ὁ θεὸς ἀποδείξει τὴν ὀργὴν καὶ γνῶσιν τὸ δόγμα τὸν αὐτοῦ, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς
 σχεδὸν ὀργῆς κατηρημένα εἰς ἀπίθειαν 23 καὶ ἵνα γνῶσιν τὸν πληθὸν τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς
 ἀσπορητίμασιν εἰς δόξαν 24 εἰς καὶ ἐκαλεσὶ ἡμᾶς, οὐ μόνον δὲ Ἰσραηλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων
 καὶ ἐκ τῆς ἑθνεῶν λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, καὶ λαὸν μου καὶ πᾶσι ἠγαπητέων ἠγαπητέων 26 ὡς
 ἐν τῇ περὶ οὐ ἐρρέθη αὐτοῖς, οὐ λαός μου ἕμεῖς, ἀλλὰ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος. 27 Ἡμεῖς ἵνα
 ἴσμεν τὸ Ἰσραὴλ, ἔαυτὸν ὁ ἀρεμὸς τῶν Ἰσραηλῶν ὡς ἡμεῖς τῆς γαλατίας, τὸ κατὰ λαὸν ἡμεῶν
 28 λόγον τῶν σωτηριῶν καὶ σωτηριῶν ὡς δημοσίως, ὅτι λόγον σωτηριῶν ἡμεῶν ποιῶντες ὡς ἐπὶ τῶν
 29 καὶ θεὸς ἀσπορητῶν Ἠσαΐας, Εἰ μὴ ἴμενος σταβὰ ὡδ εἰ καὶ τίλιπθ ἡμῶν ἀσπρμα, ὡς Σόδομα ἀπὸ τῆς
 εἰς τὸ μέγεθος ἡμῶν ἰσραηλῶν. 30 εἰ εὐὸ σοδὸν ἔμεν ὡδ μὴ δὲ ὡς ἡμεῖς ἀσπορητῶν καὶ τῶν ἰσραηλῶν
 ἡμῶν, διακηρύσσων δὲ ἢ ἐκ πίστεως.

Legem iustitiae Legem post erat qui currens verò Israel
 יסריל דין דרהט הוא כתר נמוסא דכאנותא לנמוסא
 ex non quia quid propter affectus est non iustitiae
 דכאנותא לא אדרך; מטל מנא מטל דלא הוא מן
 in lapidem enim impigerunt Legis operibus ex sed fide
 הימנותא אלא מן עבדוהי דנמוסא אתתקלו גיר בכאפא
 lapidem in Sion ego pono quia ecce scriptum est sicut offendiculi
 דתוקלתא; איך דתיב דהא סאם אנא כצהיון כאפא
 pudebet non credit qui in eum & is offensionis & lapidem offendiculi
 דתוקלתא וכאפא דמכשולא ומן דבה נהימין לא נבחה;

קפלאון

pro ipsi Deum quæ ad & precatio mea cordis mei volūtas Fratres mei
 אחי עבינא דלבי ובעותי דלורת אלהא חלפיהון
 est Dei quod Zelus de eis enim sum testans ve vivat
 דנהון; מסהד אנא גיר עליהון דטננה דאלהא אית
 non Dei verò iustitiam cum scientia non sed in ipsis
 בהון אלא לא בידעתא; כאנותא דין דאלהא לא
 hoc & propter constituent suā ipsorum ve iustitiam quaesierūt sed noverunt
 ודעו אלא בעו דכאנותא דנפשהון נקימון ומטל הא
 Legis enim scopus fuerunt subiecti non Dei Iustitiae
 לכאנותא דאלהא לא אשתעבדו; סכה גיר דנמוסא
 in eum qui credit omni ad iustitiam est Christus
 משיחא הו לכאנותא לכל דמהימין בה;

דמצערת פנטיקוסמי

qui fecerit quod is quæ ex Lege iustitiam descripsit ita enim Moses
 מושא גיר הכנא כתב כאנותא דנמוסא דמן דנעבד
 dicit ita per fidem verò iustitiam in eis vivet hæc
 הליון נחא בהון; כאנותא דין בהימנותא הכנא אמרא
 Christum & deduxit ad celos ascendit quisnam in corde tuo dicas ve ne
 דלא תאמר בלבך דמנו סלק לשמיא ואחת למשיחא;
 domo ex Christum & eduxit inferorum in abyssum descendit & quis
 ומנו נחת לתהומא דשיוול ואסק למשיחא מן בית
 mortuum

מיתא

31. Ἰσραὴλ δὲ κινῶν τὴν πέτραν ἐπὶ τὸν λίθον, ὁ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 32. ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐκ πίστεως, ἀλλὰ ἐκ ἔργων, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 33. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια.
 1. Ἰσραὴλ δὲ κινῶν τὴν πέτραν ἐπὶ τὸν λίθον, ὁ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 2. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 3. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 4. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 5. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 6. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια. 7. ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια, ὡς ἔλεγε ὁ ποιητὴς, ὁ δὲ ὄψωνος ἐστὶν ἡ ἀπειθήνεια.

31 Israel verò sectando Le-
 gem iustitiæ, in Legem iusti-
 tiæ non pervenit.

32 Quare? Quia non ex fi-
 de, sed quasi ex operibus:
 offenderunt enim in lapidem
 offensionis, sicut scriptum est,

33 Ecce pono in Sion lapidẽ
 offensionis, & Petram scan-
 dali: & omnis qui credit in
 eum, non confundetur.

CAP. X.

1 FRATRES, voluntas
 quidem cordis mei, & obse-
 cratio ad Deum sit pro illis
 in salutem.

2 Testimonium enim per-
 hibeo illis, quod æmulatio-
 nem quidem Dei habet, sed
 non secundum scientiam.

3 Ignorantes enim iustitiã
 Dei, & suam querentes sta-
 tuere: iustitiæ Dei non sunt
 subiecti.

4 Finis enim legis Christus,
 ad iustitiam omni credenti.

5 Moyses enim scripsit,
 Quoniam iustitiam quæ ex
 Lege est qui fecerit homo,
 vivet in ea.

6 Quæ autem ex fide est ius-
 titia, sic dicit, Ne dixeris in
 corde tuo, Quis ascendet in
 cælum? id est, Christum de-
 ducere.

7 Aut quis descendet in a-
 byssum? hoc est, Christum à
 mortuis revocare.